

לכבוד החג

שבת ערב פסח

השבת היא שבת מאד מיוחדת. זו "שבת הגדול", שהיא גם ערב פסח. במוצאי השבת בעזרת ה' כלנו נשב סביב שלחן הסדר. זהו דבר מיוחד ודי נדיר, שערב פסח חל בשבת, ויש לזה גם יתרון ומעלה. מדוע?

בכל שנה אנחנו מגיעים לליל הסדר אחרי הרבה הכנות ועבודה. וגם בערב החג - לפני שמגיע ליל הסדר - אנחנו מתכוננים, מסדרים וטורחים לכבוד החג. לפעמים אנחנו מגיעים לשלחן הסדר קצת עייפים...

כך הדבר בשנה רגילה. אבל בשנה הזו, לפני ליל הסדר יש לנו את יום השבת. בשבת אנחנו נחים. את כל ההכנות עשינו לפני השבת. זו הזדמנות נהדרת להגיע לליל הסדר בנחת ובשלווה, מתוך מנוחת השבת. אנחנו יכולים בשבת להספיק לקרוא ולהכין דברי תורה או ספורים לליל הסדר, וכך נוכל להשתתף בשלחן הסדר בשמחה רבה! אז שתהיה לכלנו שבת מנוחה וחג כשר ושמח!

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
פרשת צו - שבת הגדול תשפ"א

שאלות בהגדה של פסח

1. מה פירוש המילים "ארעא דישראל"?
2. מהי המשמעות של האמירה "כל דכפין ייתי ויכול"?
3. מהן ארבע לשונות הגאולה?
4. מהו הסימן הרביעי בליל הסדר?
5. מה עושים ב"רחצה"?
6. מה מברכים על אכילת המרור?
7. מהם 3 הדברים שמי שלא אמר אותם לא יצא ידי חובתו?
8. מהם הסימנים שנתן רבי יהודה בעשר המכות?

חידת חדגא:

מה הקשר ביני (כלומר בין חדגא) לבין קרבן הפסח?

חידת פולקע:

הסבירו: חמץ פחות מצה שווה שלוש

חד גדיא - מילים מבולבלות

זהו את המילים והביטויים מתוך הפיוט "חד גדיא"!

1. או נשר	2. טור אח	3. לא בך
4. חוט שה	5. מאי	6. יד זנב
7. בית זירוז	8. אורן	9. חדגא די!
10. כלה אד	11. אאב	12. שופר

תמונות לפסח

מצאו למה רומזות התמונות, מתוך ההגדה וענייני חג הפסח!

שֶׁהַכָּל נִהְיָ בְּדַבָּרוֹ סִיפּוֹר לַשַּׁבָּת

- מה כתוב בכניסה לחדר לידה? תשובה: זהירות ילדים בדרך...
- יוגב ודוד הלכו לברכה, יוגב נכנס למים. דוד שואל אותו: 'קר במים?' עונה יוגב: 'כן, אבל רק בחמש הדקות הראשונות'. דוד: 'טוב, אז אני אכנס בעוד חמש דקות!...'
- פעם אמרתי למורה: 'את תענישי אותי על משהו שלא עשיתי?' המורה: 'ברור שלא' אני: 'אה יופי, לא עשיתי שיעורי בית!...'

ההנאה פסקה ברגע שהגש החשבון. 'זה שוד! סכום כזה בעבור כוס קפה?!?! מה כבר הגשמת לי - קצת מים, חלב, סקר וקפה?!' המלצר הרים את ידיו לאות כי אינו יכול לעזור, והוסיף כי אם יש לאורח הנכבד תלונות, זכותו המלאה לעלות אל הקומה העליונה, שם יושב בעל הבית ולהתלונן בפניו.

האיש לא הסס, התפרץ למשרדו של בעל הבית ושפך את כל טענותיו: 'מה כבר שתיתי, יהלומים?! זהב?! על מה המחיר המפקע הזה? טפת חלב דלוח, קצת מים מהברז, עוד כמה גרגרים של סקר לבן פשוט וכפית קפה נמס...'

בעל הבית לא נבהל, ולאחר שהרגיע את האורח הנסער והושיב אותו על כרסה נוחה, שאל: אמר לי ידידי, את האמת: האם נהנית כן בבית הקפה?

'ודאי, אפשר אפילו לומר שמאד נהנית'.
'בדאי נהנית מהחם הנעים, מהמוזיקה הערבה לאוזן, מהשרות הטוב, מההכסאות הנוחים, מהאווירה הטובה?!'
'ודאי, ודאי, כל אלו נותנים תחושה נעימה ואווירה טובה מאד מאד'.
'אם כך, תוכל להבין אולי שאתה לא משלם רק על הקפה, שאותו אתה יכול להשיג בחנות מכלת בעשירית המחיר, כל אותם דברים שמהם נהנית, כלולים הם במחיר שאותו התבקשת לשלם'.

• • •

כשנגש אדם לשותות כוס מים, הוא פותח בברכת 'שהכל נהיה בדברו' ואז הוא שואל את עצמו: בסך הכל לגימה קטנה של מים, להרטיב מעט את השפתיים, ומודים בברכה ש'הכל' נהיה בדברו, כל הבריאה כלה? היכן הפרופורציה? אלא כשאנחנו מודים ובאים לברך על לגימת מים, לא רק על המים לבדם אנחנו מברכים, אלא על כל התפאורה שמסביב. על האור ועל האויר, על הכח לשותות ועל האפשרות לחוש בחוש הטעם, על היפי הנפלא שבעולמנו ועל כל הגלום בו מהצומח ועד החי, הנוף, הצבעים, הקולות והמראות. כל אלו יחדו חוברים להרמוניה נפלאה של בריאה, ועל כל אלו ועל עוד אנו מודים בפה מלא ש-ה-כ-ל נהיה בדברו.

זכריה אדם פשוט היה, שמעולם לא יצא את תחומי העירה. כאן נולד, כאן גדל, וכאן היה נראה שיסיים את חייו. אבל למרבה המזל נפלה לידו הזדמנות עסקית, ומכאן התגלגלו העניינים, עד שהוא מצא את עצמו אורז את מעט חפציו ויוצא אל העיר הגדולה, שם היה אמור להפגש עם מספר בעלי עסקים כדי להמשיך להתניע ולגלגל את העסקה עד לסיומה המצלח.

בשעת בקר מקדמת ירד בתחנת הרכבת המרכזית בעיר הגדולה, עיניו משתאות לנכח פלאי העיר, הוא לא האמין למראה עיניו בהמולה הרוחשת כל כך בשעה שבעירה הקטנה שממנה בא טרם החל החלבון בעבודתו היומית. הוא עמד בפה פעור ומביט על החשמליות הדוהרות במרכז העיר, עמוסות באנשים הממהרים לעבודת יומם, ונבעת לפתע כאשר הרכבת השמיעה את צפירתה לאות כי עוזבת היא את התחנה. הוא נזכר בגרון שעדיין לא השקה במנת הקפאין היומית, והחל תר אחר פתרון מתאים למצוקה הגרונת.

היום עוד לפניו, השעה עוד ארצה עד לפגישה שלשמה הגיע העירה, טופח הוא על שכמו ובלבו אומר 'זכריה' התקדמות בחיים, וכך פוסע הוא מעדנות ברחובות העיר הגדולה, מחפש היכן יוכל לשתות את קפה הבקר שלו. לא היה עליו לטרוח הרבה, שלט גדול בקצה הרחוב דבר בדיק אליו - 'בית קפה'. האיש משך את הדלת, נכנס פנימה, הבל חם ונעים קדם את פניו, תחושת החמימות הכפלה ביחס לקור שבחוץ,

והמוזיקה הנעימה שהשמעה מפסנתר כנף שהעמד על כמה קטנה בקצה החדר הוסיפה אף היא לתחושת החמימות. האיש התקדם אל אחד השלחנות הריקים, התישב על כסא עץ מרפד ונוח בעל ידיעות מהגוני רחבות. מלצר הדור מדים נגש לשאל למבקשו, וזכריה הגיב בצניעות, כוס קפה במעט חלב.

דקות מספר חלפו, המלצר חזר כשבידו מגש ועליו כוס ריקה ונקיה, קמקום חרסינה קטן מלא במים רותחים, מנקננו חלב קטן, סעריית קפה וסעריית סקר, הניח את המגש ושב לעבודתו.

שעה ארצה ישב האיש, נהנה מכל לגימה בתוך כדי קריאת עתון הבקר, חמימות נעימה פשטה בכל גופו, ובלבו הודה לאנשים הטובים בעלי המקום על ההנאה המשלמת.

